109290 - Arafat gününde Rahmet dağına çıkmanın ve üzerinde namaz kılmanın hükmü nedir?

Soru

Arafat gününde Rahmet dağına çıkmanın ve üzerinde namaz kılmanın belirli bir sevabı var mıdır?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Hamd, yalnızca Allah'adır.

"İnsanlar arasında 'Rahmet Dağı' adıyla tanınan Arafat dağına çıkmayı teşvik ettiğine dâir Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den hiçbir şey gelmemiştir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in haccı edâ ederken bu dağa çıkmak ve orayı mesken edinmek, onun sünnetinden olmamıştır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- hac hakkında şöyle buyurmuştur:

[لِتَأْخُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ. رواه مسلم]

"Hac ile ilgili menâsikinizi (ibâdetinizi) benden alın (öğrenin)."(Müslim; hadis no: 1218)

Râşid halifeler, diğer sahâbe ve onlara tâbi olanlar da bu yol üzere gitmişlerdir. Onlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i örnek edinerek haclarını edâ ederlerken bu dağa tırmanmazlar ve orayı mesken edinmezlerdi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sâbit olan olay, O, büyük kayalıkların yanında durmuş ve şöyle demiştir:

"Ben, işte burada vakfeye durdum ve Arafat'ın her tarafı vakfe yeridir. Vakfe için Urane vâdisinde durmayın."

Bunun içindir ki İmam Nevevî, Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye ve Sıddık hasan Han -Allah onlara

rahmet etsin- gibi birçok âlim şöyle demiştir:

'Hacda ibâdet amacıyla bu dağa çıkmak, bid'attır.'

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

[مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ.] رواه مسلم

"Her kimişimiz (dînimiz) üzere olmayan bir iş işlerse, o işlediği şey reddolunmuştur (bâtıldır ve ona itibar edilmez)." (Müslim; hadis no:1718)

Arafat vakfesinde nâfile namaz kılmak, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetinden değildir. Aksine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Nemire mescidinde öğle ve ikindi namazlarını birleştirerek ikişer rekat kılmakla yetinmiştir. Arafat günü bu dağa çıkan insanların üzerinde nâfile veya farz namaz kılmaları için bir yeri namazgâh da edinmemiştir. Aksine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- öğle ve ikindi namazlarını kıldıktan sonra güneş batıncaya kadar Allah'ı zikirler, tesbih, tehlil, tahmîd, tekbir, telbiye ve Rabbine yalvarmak ve teslim olmuş bir halde O'na yakarmakla meşgul olmuştur.

Bu sebeple bu dağa çıkanın, dağın üzerinde bir mescit veya namazgâh edinmesi, câhillerin ihdas ettiği bid'atlardandır.

Başarı, yalnızca Allah Teâlâ'dandır.

Allah Teâlâ Peygamberimiz Muhammed'e, âile halkına ve ashâbına salât ve selâm eylesin." (İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi)

İbrahim b. Muhammed Âl-i eş-Şeyh (başkan). Abdurezzak Afîfî (üye). Abdullah b. Ğudeyyân (üye). Abdullah b. Munî (üye).

(İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi Fetvâları; c: 11, s: 206-208)

Değerli âlim Muhammed b. Sâlih el-Useymîn de -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Arafat dağına çıkmak, dînen meşrû kılınan şeylerden değildir.Aksine bu davranış, insanın bid'at olan bir ibâdeti edinmesidir.İnsanın bunun ibâdet olduğuna inanması ve ibâdet olduğu için bununla amel etmesi, câiz değildir. Hayırlı amelleri işlemekte insanların en gayretlisi, elçilik görevini en iyi şekilde tebliğ eden, insanlar içerisinde Allah'ın dînini en iyi bilen kimse olan Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-Arafat dağına çıkmamış, hiç kimseye çıkmasını emretmemiş ve bildiğim kadarıyla hiç kimsenin de çıkmasına onay vermemiştir.

Buna göre bu dağa çıkmak, meşrû değildir.Aksine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, doğu tarafından, Arafat dağının arkasında durmuş ve şöyle demiştir:

"Ben, işte burada vakfeye durdum ve Arafat'ın her tarafı vakfe yeridir."

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, bununla sanki her insanın yerinde vakfeye durmasını ve kendisinin durduğu bu yerde izdiham çıkarmamasını işâret etmek istemiştir." (Mecmû'u Fetâvâ İbn-i Useymîn; c: 23, s: 32)